

øvrigt ogsaa kan i Aften, til hvad det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) udtalte. Jeg er fuldt enig med ham her i hans Opfattelse, og den er sikkert rigtig. Det er ogsaa sikkert, at der sker en Uretfærdighed, hvis man ikke imødekommer det Forslag, han for lidt siden tog tilbage. Det fremgik af de Ord, han udtalte i Formiddagsmødet, det blev i alt Fald ganske klart for mig. Man tænke sig blot den Stilling, der kan indtræde i det bestemte Tilfælde, han nævnedes — jeg fik i alt Fald det Indtryk, at han havde en bestemt Kommune for Øje — og hvor Tienden er indkøbt. Jeg husker ikke bestemt Tallene, men det var noget som omkring 220 Tønder Hartkorn, det drejede sig om, de vare indkøbte saa nær som de 11 Tønder. Hvis det Ændringsforslag, som her nu ligger for, bliver forkastet, ville alle de Folk ikke faa noget, men den Tiendejer, som ejer de 11 Tønder, vil faa den fulde Betaling. Jeg kan ikke se andet, end at det er højst uretfærdigt, og jeg vil meget vanskelig kunne stemme for dette Forslag til endelig Behandling, naar vi ikke faa vedtaget dette Ændringsforslag, her er Tale om, tilligemed det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Assens (Berntsen) i Betænkningen.

Men paa den anden Side ser jeg nok, at naar de ærede Medlemmer have taget deres Forslag tilbage, vil det jo være ret rimeligt, at det bliver forkastet. Endvidere udtalte det ærede Medlem een Ting, som gav min Tanke en lidt anden Retning, idet han bestemte præciserede, at det var hans Haab, at der vilde blive Lejlighed til, inden Tiendeloven kom til at virke stærkere ude i Livet, at faa en Bestemmelse ind i Lighed med den, han havde antydet, og derfor vilde han tage Forslaget tilbage. Da jeg jo ogsaa godt kan forudse, at hvis jeg fastholder det til Afstemning, vil der muligvis være ikke faa Medlemmer i denne Sal i Aften, som stemme derimod under de tvingende Omstændigheder, som vi arbejde under i dette Øjeblik, saa at det kunde være en Hemske for senere at optage Arbejdet for dette Spørgsmaal, og da jeg har Tillid til det ærede Medlem efter det Arbejde, han har gjort i denne Sag, og haaber, at han fremdeles vil blive ved med i den Henseende at gøre sin Indflydelse gældende i denne Sag, vil jeg ogsaa bøje mig derfor. Idet jeg altsaa her har udtalt mine Tanker om denne Sag og for saa vidt ogsaa har taget det Forbehold, at jeg fremtidig vil med-

virke til at faa gjort noget i den Retning, skal jeg ikke gaa imod de ærede Forslagsstillere ved i dette Øjeblik at lægge dem Sten i Vejen, da de efter deres Opfattelse af Stillingen ikke anse det for muligt at gennemføre Forslaget nu. Jeg tager dermed igen Ændringsforslaget under Nr. 17 uden for Betænkningen tilbage.

Formanden: Det nævnte Ændringsforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er da bortfaldet.

Borghjerg: Paa dette sene Stadium af Forhandlingerne skal jeg ikke trætte det høje Ting med nogen lang Tale, men henholde mig til, hvad jeg sagde i Formiddagsmødet. Jeg skal dog gøre et Par Bemærkninger. Den ene er til den ærede Landbrugsminister. Jeg havde anført Balthazar Christensens og Bondevennernes og Venstres Standpunkt i 1872, og jeg havde søgt at bevise, at den ærede Minister ikke havde Ret, naar han anførte Balthazar Christensen mod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), thi Bondevennerne og Venstre i 1872 stode i Virkeligheden paa det Standpunkt, som vi nu staa paa, der mene, at denne Erstatning, her er Tale om, er alt for høj. Men, siger den ærede Minister, og det sagde han ved 1ste Behandling, og det er han nu vendt tilbage til ved 2den Behandling, man maa tage Hensyn til, hvilke Kapitelstakster der lægges til Grund. Den ærede Landbrugsminister synes ikke at kunne forstaa, at det er Princippet, det kommer an paa ved Afløsningen. Nu holder han paa Princippet med det 25-dobbelte, den fulde Kapitalisering efter en Rentefod af 4 pCt., men hans Kollega Kultusministeren holdt i 1893 paa en Erstatning med det 20-dobbelte, der dog i Virkeligheden kun var det 18-dobbelte, og hele Venstre, det nedsatte Udvalg med Sofus Høgsbro som Ordfører, holdt i 1872 paa en Erstatning af det 18-dobbelte eller 20-dobbelte. Det er Princippet deri, det kommer an paa. Og det Princip er det, som vi stadig forsvare, medens Venstregeringen og Venstreflertallet ere gaaede over til et andet Princip.

Hvilke Kapitelstakster man lægger til Grund, hvor lang eller hvor kort en Aarrække er et helt andet Spørgsmaal. Om Kapitelstaksterne tilfældigvis ere høje eller lave, er en Ting for sig. Ere de blevne lavere, er Tienden saa meget mindre værd, og saa bør den altsaa ogsaa afløses med saa meget mindre. Nu anførte den ærede